

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci jednal ve veřejném zasedání dne 2. 11. 2017 o odvolání **obžalovaného Rostislava Š.** proti rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 16. 5. 2017, č. j. 5 T 76/2015-805, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 256 tr. řádu **s e** odvolání obžalovaného Rostislava Š. **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Přerově byl obžalovaný Rostislav Š. uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, a to pro jednání blíže rozvedené ve výroku napadeného rozsudku a byl za to odsouzen podle § 209 odst. 4, § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 84 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným v rozsahu stanoveném trestním zákoníkem. Podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání 4 let. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 22. 6. 2015, č. j. 5 T 117/2014-248, který nabyl právní moci dne 21. 10. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byl obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému Petru Š., nar. xxx, trvale bytem xxx, částku 935.038 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byl poškozený Petr Š. odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Takto vyhlášený rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl napaden procesním způsobem ze strany obžalovaného Rostislava Š. Podané odvolání v písemné formě odůvodnil obhájce obžalovaného. Z tohoto podaného odvolání je patrné, že obžalovaný se neztotožňuje s odsuzujícím rozsudkem a stěžejné argumenty v podaném odvolání směřuje proti způsobu hodnocení důkazů, jak jej provedl soud I. stupně v napadeném rozsudku. Obžalovaný v podaném odvolání se neztotožňuje se způsobem, jakým soud I. stupně hodnotil osobu poškozeného Petra Š. a v této souvislosti konstatuje jakousi slaboduchost či neorientaci poškozeného v otázkách právních úkonů s tím, že poškozený nebyl schopen rozeznat právní sílu či váhu svého jednání či význam připojeného podpisu. V řízení však vyšlo najevo, že v době uzavření podepsané smlouvy

o půjčce byl Petr Š. významným dlužníkem se závazky vůči různým fyzickým či právníckým osobám a osobou žádající finanční hotovost. V tomto směru soud I. stupně prokázané dluhy poškozeného zjednodušuje. V hodnocení osoby poškozeného se k nim nevyjadřuje, pouze dodává, že jde o jednání důvěřivce či prostáčka. Dále se poukazuje, že poškozený podává trestní oznámení na osobu obžalovaného za stavu, když od jednání uplynula dlouhá doba. Dále v podaném odvolání obžalovaný poukazuje na rozpory ve výpovědi matky poškozeného, která situaci popsala tak, že syn nutně potřebuje peníze, avšak neříká na co, a má pána, který by mu tyto peníze půjčil, avšak že k tomu je třeba výlučné vlastnictví nemovitosti. Dále uvedla, že trvá na zřízení práva odpovídajícímu věcnému břemeni, což syn akceptoval, avšak i zde neučinil co je třeba, matce nevyhověl a věcné břemeno nezřídil. Dále se poukazuje na výpověď svědka Tomáše G., ze které plyne naprostá orientace poškozeného ve věci svědek potvrzuje vyplacení půjčky a nové úvěrování prostřednictvím tohoto nového věřitele. Není pravda, že si obžalovaný nechal na úkor poškozeného vyplatit finanční plnění v tvrzené výši, když pouze řešil svoji reálnou pohledávku za půjčené peníze, které poškozený převzal. Dále je poukazováno, že obžalovaný navrhol doplnit dokazování o zkoumání poškozeného znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie či psychologie, resp. stran obecné věrohodnosti poškozeného. V závěru podaného odvolání je navrhováno, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení, resp. k novému projednání a rozhodnutí.

Ve veřejném zasedání bylo rozhodnuto, že podle § 205 odst. 2, § 202 odst. 2 tr. řádu za použití § 238 tr. řádu proběhne veřejné zasedání v nepřítomnosti obžalovaného Rostislava Š.

Obhájce obžalovaného odkázal na písemné podané odvolání, které v podstatných bodech rozvádí a činí i shodný závěrečný návrh, tedy zrušení napadeného rozsudku okresního soudu a vrácení věci okresnímu soud k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský státní zástupce se vyjádřil k podanému odvolání a uvedl, že odvolání obžalovaného nepovažuje za důvodné. Okresní soud se věcí zabýval pečlivě a provedl pečlivě i navržené důkazy. Okresní soud pečlivě zdůvodňuje, proč rozhodl tak, jak rozhodl a podrobně zdůvodňuje finanční ngramotnost poškozeného. V provedených důkazech nejsou žádné rozpory, odůvodnění je logické. Výrok o trestu, který byl uložen výchovný, tak krajský státní zástupce se domnívá, že uložený trest není v žádném případě nepřiměřeně přísný a navrhuje odvolání jako nedůvodné zamítnout.

Z podnětu podaného odvolání obžalovaného Rostislava Š. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci jako soud odvolací dle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku i řízení předcházející a dospěl k závěru, že podanému odvolání vyhovět nelze.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, odvolací soud neshledal žádné procesní vady, nedošlo k porušení zejména těch procesních ustanovení, které sledují řádné objasnění věci a obhajobu obžalovaného. Odvolací soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozsudku dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Nakonec v tomto směru nevznese žádné výhrady ani obžalovaný, jeho stěžejné argumenty v podaném odvolání směřují k nesprávnému a neúplnému hodnocení důkazů.

Odvolací soud následně svou přezkumnou činnost zaměřil na napadený výrok o vině, kam směřují stěžejné námitky obžalovaného v podaném odvolání a dospěl k závěru, že soud I. stupně v projednané věci učinil skutková zjištění bez důvodných pochybností pro rozhodnutí soudu, jak to požaduje základní zásada trestního řízení v § 2 odst. 5 tr. řádu. Odvolací soud shledal, že takto

učiněná skutková zjištění v napadeném rozsudku mají plnou oporu v provedených důkazech, které soud I. stupně hodnotí plně v intencích § 2 odst. 6 tr. řádu. V napadeném rozsudku hodnotící úvahy soudu I. stupně jsou rozvedeny od str. 21 po str. 27 napadeného rozsudku. Jedná se o všestranné, hluboké a logické zhodnocení důkazů i jejich vzájemných souvislostí s přihlédnutím ke všem okolnostem případu. Z důvodu naprosto přesvědčivého a podrobného odůvodnění provedených důkazů je možno obžalovaného ve své podstatě odkázat na tyto konstatované pasáže v napadeném rozsudku. Odvolací soud považuje toliko za nezbytné k uplatněným argumentům v podaném odvolání dodat následující.

Z odůvodnění podaného odvolání je zřejmé, že obžalovaný se snaží znevěrohodnit důkazní stav věci a v této souvislosti ve svém důsledku se snaží dovodit nevěrohodnost výpovědi poškozeného svědka Petra Š. Soudu I. stupně je vytýkáno, jak osobu poškozeného Petra Š. popisuje, že tento se náležitým způsobem neorientuje v ekonomických či právních záležitostech, nebyl schopen rozeznat právní sílu či váhu svého jednání či význam připojeného spisu. Z tohoto důvodu je navrhováno, aby bylo doplněno dokazování cestou příbraného znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie či psychologie, přezkoumáním obecné věrohodnosti poškozeného.

Dle názoru odvolacího soudu, z pohledu naplnění zákonných znaků zločinu podvodu, jak byl obžalovaný uznán vinným s tím, že se obohatil popsáním způsobem na úkor poškozeného, kterého uvedl v omyl a způsobil tak na majetku poškozeného značnou škodu, je z hlediska viny obžalovaného podstatné, že soud I. stupně vycházel při svém rozhodování z řetězců relevantních důkazů, které bezpečně zapadají do výpovědi samotného poškozeného Petra Š. Soud I. stupně se opřel při prokázání viny o výpověď matky poškozeného Josefy K., přítelkyně poškozeného Jany K. a jejího bývalého manžela Zdeňka K. a zejména se jedná o listinné materiály, kde soud I. stupně pečlivě vyhodnotil, a to právě v souvislosti s učiněnými výpověďmi konstatovaných svědků. Je skutečností, že soud I. stupně v rámci hodnotících úvah hovoří o slabé orientaci poškozeného ve finančních záležitostech, je možno blíže odkázat na str. 23 napadeného rozsudku. Na straně druhé však soud I. stupně velmi podrobně rekapituluje počínání obžalovaného od samého počátku, kdy obžalovaný Rostislav Š. navazuje první kontakt s osobou poškozeného Petra Š. způsobem, že poškozený v té poštovní schránce našel list papíru, ve kterém je uvedeno, že obžalovaný mu pomůže vyplatit exekuce, následně obžalovanému volala jeho přítelkyně Jana K., která kontaktovala obžalovaného a dohodli se na dalších krocích. V této souvislosti je však namístě dodat, že obžalovaný popírá i tento popsání způsob prvního kontaktu s poškozeným, v tomto směru obhajobu obžalovaného soud I. stupně naprosto přesvědčivým způsobem vyvrátil výpovědi v tomto směru jak poškozeného Petra Š., tak jeho přítelkyně Jany L. jsou naprosto ve shodě. Soud I. stupně také poukazuje, že nepravdivost tvrzení obžalovaným je prokázána v této souvislosti také výpovědi Tomáše Z., který získal informace, že obžalovaný získává z prostředků nezjištěného exekutorského úřadu informace o dlužnících s nízkými dluhy, které vážnou po dobu exekucí na jejich nemovitostech. Také přesvědčivým způsobem na str. 21 soud I. stupně vyvrací následnou uplatněnou obhajobu obžalovaného, že informace o dlužnících získává z veřejně dostupných dat na webu s tím, že na webu není možno získat podrobnější informace k výši dluhu dotyčné osoby a hodnotě exekučních postižitelných nemovitostí. Toto zjištění soudu I. stupně má nepochybně svůj náležitý význam z hlediska počátečního úmyslu obžalovaného, tedy učiněných kroků, které následně vedly k obohacení obžalovaného na úkor poškozeného s tím, že právě počáteční úmysl obohatit se na úkor druhé osoby je nezbytným zákonným znakem přečinu podvodu. Je namístě také poukázat, že obžalovaný nabízí poškozenému oddlužení od jednotlivých exekucí, přičemž nepožaduje od samého počátku patřičné finanční plnění za takto nabízenou službu. Pokud jde o následné počínání obžalovaného, které vedlo k podpisu smlouvy o půjčce, kterou poškozený podepsal, podle které byla poškozenému společností Dextrum Invest, spol. s r. o., zapůjčena částka

762.000 Kč, v tomto směru je možno blíže plně odkázat na napadený rozsudek soudu I. stupně, kde přesvědčivým způsobem dovodil, že skutečným záměrem obžalovaného bylo od samého počátku si tyto finanční prostředky ponechat. Následně předkládá obžalovaný další listinu, tedy listinu ke schválení úvěru dne 1. 9. 2011, tedy smlouvu o půjčce, na základě které společnost TG Credit CZ, s. r. o., vyplácí částku 1.346.000 Kč a v této souvislosti je důležité zdůraznit, že větší částku z těchto peněz si obžalovaný nechává vyplatit na svůj účet, v jednom případě také na účet jeho manželky a toliko přítelkyně poškozeného Jany L. zasílá v jednom případě částku 50.000 Kč a v druhém případě částku 30.000 Kč. V této souvislosti je namístě zdůraznit to jednání obžalovaného, v rámci kterého docílil toho, že matka daruje svému synovi, tedy poškozenému polovinu nemovitostí cestou darovací smlouvy, kterou připravil obžalovaný, a je zcela nepodstatné, že se matka poškozeného náležitým způsobem neorientuje v majetkových poměrech svého syna, jak obžalovaný namítá v podaném odvolání. Je bezpečně prokázáno počínání obžalovaného, kterým docílil toho, aby se poškozený stal jediným vlastníkem uvedených nemovitostí a takto jednal nepochybně předem připravenou kalkulaci, jak následně bude nakládat s touto nemovitostí, a to nepochybně se záměrem se obohatit i touto cestou na úkor poškozeného. Pokud obžalovaný poukazuje v podaném odvolání, že poškozený neučinil žádné kroky, a tedy aby součástí darovací smlouvy bylo věcné břemeno s tím, že na tomto trvala jeho matka, je třeba uvést, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že to nebyl poškozený, kdo připravil předmětnou darovací smlouvu, ale byl to právě obžalovaný, a to že poškozený takto předloženou listinu podepisuje, svědčí nepochybně o tom, že plně důvěřoval osobě obžalovaného. V této souvislosti je namístě poukázat na rozhodnutí R 80/1956, ve kterém se kromě jiného konstatuje, že u podvodu, který je přísněji trestný než lichva, poškozený jedná pod vlivem omylu své nebo jiné osoby vyvolaného nebo využitého pachatele bez ohledu na to, zda poškozený jedná pod vlivem hospodářské tísně a bez ohledu na to, zda jedná proto, že nemá schopnost rozpoznat nebo rozumět dosahu nebo následkům svého jednání. V této souvislosti je možno opětovně odkázat na zaujaté stanovisko soudu I. stupně k této problematice, které je pečlivým hodnocením a rozboru počínání obžalovaného od jeho počátku až po následek jeho jednání a tedy obohacení se na úkor poškozeného. Hodnotí také situaci z pohledu počínání poškozeného a uvádí, že poškozený jednal po celou dobu pod vlivem klamných ujištění obžalovaného, kterému by za normálních okolností nenaletěla osoba, která by neměla velmi slabou orientaci ve finančních záležitostech, včetně poskytování finančních produktů jako právě v případě poškozeného Petra Š. Jednoduše řečeno z pohledu naplnění zákonných znaků v případě přčinu podvodu je rozhodující to, zda pachatel se obohacuje na úkor poškozeného s tím, že uvádí poškozeného v omyl, což v tomto případě bylo obžalovaným bez jakýchkoli pochybností prokázáno. Proto je zcela nadbytečné zkoumání poškozeného z hlediska jeho věrohodnosti cestou přibrání znalce, jak to navrhuje obžalovaný. Jak bylo shora konstatováno, provedené důkazy do sebe bezpečně zapadají, stvrzují vinu obžalovaného, tedy naplnění zákonných znaků zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku.

Odvolací soud neshledal žádných vad ani ve výroku o trestu, kterým bylo rozhodnuto, že obžalovanému se ukládá souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let podle § 209 odst. 4, § 43 odst. 2 tr. zákoníku s tím, že takto vyměřený souhrnný trest odnětí svobody byl odložen podle § 84 tr. zákoníku za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným v rozsahu stanoveném trestním zákoníkem. Vyměřený trest má oporu ve shora konstatovaných zákonných kritériích, odpovídá požadavkům § 38 tr. zákoníku o druhu a výměře trestu a je také v napadeném rozsudku na str. 27 a 28 přesvědčivým způsobem odůvodněn. Rovněž tak stanovená zkušební doba v trvání 4 let odpovídá zákonným podmínkám § 85 odst. 1 tr. zákoníku a stanovené omezení, aby obžalovaný ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil, má také oporu v zákonných podmínkách § 85 odst. 2 tr. zákoníku. Při zjištění, že učiněný výrok a náhrada škody, kterým byl obžalovaný zavázán poškozenému nahradit způsobenou škodu ve výši 935.038 Kč, má

oporu v zákonných podmínkách § 228 odst. 1 tr. řádu a také výrok, kterým byl poškozený Petr Š. odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních odpovídá zákonným podmínkám § 229 odst. 2 tr. řádu, podané odvolání obžalovaného Rostislava Š. odvolací soud zamítl dle § 256 tr. řádu jako nedůvodné.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí **j e** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr. řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 2. listopadu 2017

Vypracoval:

JUDr. Anton Bucheň

Za správnost vyhotovení:

Petra Jurečková

JUDr. Jaroslav Hudeček v. r.

předseda senátu